

Sygn. akt IX U 654/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania W. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 29 lutego 2016 r. Znak (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt: IX U 654/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu W. O. ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, iż wyliczony dla ubezpieczonego, w oparciu o przedstawione przez niego dowody, maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się niższy od wymaganego w przepisie art. 110a tego wskaźnika o wartości 250%.

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przeliczenie świadczenia w myśl art. 110a. z 20 najkorzystniejszych lat zatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo podniósł, że maksymalny wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony z 20 najkorzystniejszych lat wyniósł 242,67 % i tym samym okazał się niższy od wymaganego w przepisach art. 110a tego wskaźnika o wartości 250%.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. O. urodził się w dniu (...), prawo do emerytury górniczej uzyskał z dniem 1 sierpnia 1990r.

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury organ rentowy przyjął wynagrodzenie z okresu od 1/1985 do 12/1987, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 340,34% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Odwołujący po przyznaniu emerytury pracował nadal w KWK (...) do 18 stycznia 1991r jako cieśla pod ziemią.

W dniu 29 grudnia 2015r. ubezpieczony wniósł o przeliczenie emerytury, powołując się na nowelizację ustawy o emeryturach i rentach z dnia 5 marca 2015r., tj. na podstawie art. 110a ustawy emerytalno – rentowej. Do wniosku załączył zaświadczenia Rp-7 potwierdzające osiągnięte przez niego wynagrodzenia za lata 1970 do 1991.

Decyzją z dnia 29 lutego 2016r (...) Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu ponownego przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art. 110 i 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych co szczegółowo uzasadnił.

Na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu rent i emerytur mgr Z. G. z dn. 15.02.2017r. 2017r. (k.31-46), oraz druków Rp 7 za lata 1971-1990 (akta ZUS), dokumentacji zarobkowej i akt osobowych Sąd ustalił, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne W. O. z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z okresu zatrudnienia w KWK (...) tj. lat 1971-1990 wynosi:

- za rok 1971 –56.606 zł,
- za rok 1972 –65.849 zł,
- za rok 1973 –94.735 zł,
- za rok 1974 –79.940 zł,
- za rok 1975 –95.515 zł,
- za rok 1976 –105.489 zł,
- za rok 1977 –106.084zł,
- za rok 1978 –112.015 zł,
- za rok 1979 –129.499 zł,
- za rok 1980 –156.881 zł,
- za rok 1981 –195.957 zł,
- za rok 1982 –341.355 zł,
- za rok 1983 –408.488 zł,
- za rok 1984 –479.549 zł,
- za rok 1985 –842.789 zł

- za rok 1986 –1.031.058 zł
- za rok 1987 –1.126.446 zł
- za rok 1988 –1.859.424 zł
- za rok 1989 –6.447.584 zł
- za rok 1990 –27.393.840 zł

Biegły odtwarzając powyższe zarobki ubezpieczonego, uwzględnił zapisy w jego dokumentacji osobowej i zasiłkowej, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu oraz obowiązujące przepisy płacowe w górnictwie w spornym okresie.

Strony nie kwestionowały tej opinii, jedynie organ rentowy miał zastrzeżenia odnośnie sposobu wyliczenia wynagrodzenia za poszczególne lata w zakresie w jakim biegły wliczał do wysokości wynagrodzenia dodatki za pracę w nocy oraz za pracę w szkodliwych warunkach.

Ostatecznie Sąd w oparciu o wyliczenia biegłego ustalił, iż wwpw z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, tj. z lat: 1971-1990 wynosi 242,67 %.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt emerytalnych ubezpieczonego i jego akt osobowych dołączonych do akt sprawy, zaświadczenia na drukach Rp-7 oraz opinii biegłego z zakresu emerytur, rent mgr Z. G. z 15 lutego 2017r. (k.30-46).

Sąd w całości podzielił wnioski płynące z opinii biegłego, gdyż były logiczne i spójne. Biegły dokonał szczegółowych ustaleń w oparciu o dokumentację osobową, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu i pozostały materiał dowodowy oraz uzyskane w toku sporządzania opinii dane opierając się na obowiązujących przepisach a jego opinia odnośnie ustalonego wwpw nie była kwestionowana przez strony.

Zgromadzony materiał dowodowy, Sąd uznał za kompletny, wiarygodny i mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezsporne jest, że ubezpieczony jest uprawniony do emerytury od 1 sierpnia 1990r. r., obliczonej z okresu od 1/1985 do 12/1987, gdzie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 340,34% i zgodnie z przepisami został ograniczony do 250%.

Bezspornie ubezpieczony po uzyskaniu prawa do emerytury pozostawał w zatrudnieniu.

Przedmiotem sporu jest wysokość emerytury ubezpieczonego. Ubezpieczony złożył bowiem w dniu 29 grudnia 2015r. wniosek o przeliczenie emerytury w związku ze zmianą przepisów ustawy emerytalno-rentowej z dniem 1 maja 2015r. i wprowadzeniem art. 110a.

Ustawą z dnia 5 marca 2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 552) wprowadzono zmiany w przepisach ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zgodnie z wprowadzonym wskazaną wyżej nowelizacją art. 110a ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe

na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

Zgodnie z ust. 2 ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Art. 110a znajduje zastosowanie do przeliczenia emerytur przyznanych na starych zasadach tj. obliczonych w myśl art. 53 ustawy emerytalno-rentowej, gdzie bezpośredni wpływ na wysokość świadczenia ma kwota bazowa oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

Bezspornie ubezpieczony pobiera emeryturę obliczoną na starych zasadach. Nadto kontynuował zatrudnienie i wskazał podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne przypadającą w części po przyznaniu świadczenia.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była wysokość emerytury ubezpieczonego, któremu zaskarżoną decyzją odmówiono przeliczenia świadczenia.

Sąd w pełni podziela niekwestionowany przez strony wniosek wynikający z opinii powołanego w sprawie biegłego, iż wwpw W. O. z 20 najkorzystniejszych lat wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu społecznemu, tj. z lat: 1971-1990 wynosi 242,67 %.

Z tych względów przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej jest niemożliwe, ze względu na brak spełnienia wymaganych w nim przesłanek.

Sąd zatem zgodził się z ustaleniami biegłego sądowego, iż obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przy uwzględnieniu wynagrodzenia po nabyciu prawa do emerytury przez ubezpieczonego jest niewątpliwie niższy niż 250%.

W konsekwencji, Sąd – na mocy 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Joanna Smycz